

of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

door op het terrein, gelegen te _____, ten kadaster
gekend onder _____ in eigendom
toebehorende aan _____ (geboren te _____ op
en _____ (geboren te _____ op
)

- 1. zonder in het bezit te zijn van de voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een houten, vrijstaande constructie tussen de woning en de openbare weg (met gracht)

Te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei 2007 tot 31 mei 2007

- 2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (zijnde een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146 lid 3&4 ingevoerd ingevolge artikel 7 decreet 4 juni 2003 - B.S. 22.08.2003)

Te _____, ononderbroken in de periode gaande van 1 juni 2007 tot 11 september 2008

De feiten thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 1.1.1., 1.1.2., 4.2.7., 6.1.1., 6.1.41 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

MEDE INZAKE :

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor de provincie West-Vlaanderen, met kantoor te _____,

eiser tot herstel, hebbende als raadsman Mr _____, advocaat te _____

Gezien de stukken van de rechtspleging.

Gehoord Meester loco Meester in zijn middelen en besluiten.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn eis.

Gehoord Meester in zijn verdedigingsmiddelen, voorgedragen voor de beklaagden.

I. Wat betreft de strafbaarstelling van tenlastelegging sub 2.

Op 18 maart 2009 keurde de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het zogenaamd 'aanpassings- en aanvullingsdecreet' goed. Dit nieuwe decreet trad - op enkele uitzonderingen na - op 1 september 2009 in werking.

De tenlastelegging sub 2 betreft het instandhouden van de stedenbouwkundige inbreuken zoals nader omschreven in de dagvaarding.

De illegale constructies zijn volgens het gewestplan gelegen in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

In artikel 2, § 1, 16° DRO is deze gebiedscategorie, niet alleen voor de vergunningsverlening, maar voortaan ook voor het handhavingsbeleid uit de lijst van ruimtelijk kwetsbare gebieden geschrapt.

Vanaf de inwerkingtreding van het aanpassings- en aanvullingsdecreet op 1 september 2009 kan niet meer worden vervolgd of gestraft voor het instandhouden van illegale bouwwerken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Bij toepassing van artikel 2, 2e lid Strafwetboek, dient te worden vastgesteld dat de aan beklaagden ten laste gelegde feiten sub 2 thans niet meer kunnen bestraft worden en dienen beklaagden terzake te worden vrijgesproken.

II. Wat betreft tenlastelegging sub 1

Eerste en tweede beklaagde zijn eigenaars van een woning gelegen te

Op 17 september 2007 werd bij proces-verbaal vastgesteld dat achter de woning – langs de openbare weg – een houten vrijstaande constructie werd gebouwd. Deze constructie heeft zijden van ongeveer 4,20 meter, de kroonlijsthoogte is 2,50 meter en de totale hoogte wordt geschat op ongeveer 4 meter.

Tweede beklaagde verklaart dat zij met eerste beklaagde deze houten constructie gebouwd hebben in mei 2007. Tweede beklaagde bevestigt dat zij hiervoor geen bouwvergunning hebben aangevraagd.

Eerste en tweede beklaagden vroegen de regularisatie van deze constructie.

De bestendige deputatie verleende op 2 juli 2009 een vergunning voor de regularisatie van een schapenstal. Deze vergunning wordt verleend op basis van het aangepaste plan. Naar aanleiding van de hoorzitting werd dit aangepaste plan bezorgd. Het aangepaste plan bevat een andere indeling en is voorzien van een bijkomende groenvoorziening.

Op 16 oktober 2009 wordt vastgesteld dat er aan de buitenkant van het gebouw niets gewijzigd is ten opzichte van de toestand van de eerste vaststelling op 17 september 2007.

Ook na de inwerkingtreding van het aanpassings- en aanvullingsdecreet is de tenlastelegging sub 1 nog steeds strafbaar.

De handelwijze van eerste en tweede beklaagde getuigt van hun gebrek aan respect voor stedenbouwkundige regels.

De rechtbank houdt bij de straftoemeting niet alleen rekening te houden met de ernst van de feiten en de noodzaak dat beklaagden hiervan doordrongen dienen te raken. Anderzijds houdt de rechtbank ook rekening met het feit dat er een regularisatie van de illegale constructie werd aangevraagd en uiteindelijk ook werd bekomen en dat eerste en tweede beklaagde nog kunnen bogen op een blanco strafregister. De hierna bepaalde geldboete is dan ook een passende bestraffing voor eerste en tweede beklaagde.

In ondergeschikte orde wordt de opschorting gevraagd. Gezien de aard van de bewezen feiten, is de Rechtbank van oordeel dat een opschorting van de uitspraak in zake niet gepast is in hoefde van eerste en tweede beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat er geen enkele aanwijzing is dat het opleggen van een bestraffing, zoals hierna bepaald, aan eerste en tweede beklaagde een overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen.

III. Omtrent de herstelvordering

Ingeval van vervolging voor het plegen en het in stand houden van een bouwmisdrijf : als op het moment van de uitspraak blijkt dat het in stand houden niet meer strafbaar is (wegens de ligging in een niet-ruimtelijk kwetsbaar gebied), kan wel nog uitspraak worden gedaan over de herstelvordering indien het plegen van het misdrijf strafbaar was (niet verjaard is) op het ogenblik van de dagvaarding. In dat geval is de rechtbank op ontvankelijke wijze gevat en zal – ingevolge de cassatierechtspraak van 13 december 2005 – de verjaring van het plegen van het misdrijf tijdens de procedure, niet verhinderen dat uitspraak wordt gedaan over de herstelvordering. Enkel wanneer kan worden aangetoond dat het plegen reeds was verjaard vóór de dagvaarding, kan geen uitspraak meer worden gedaan over de herstelvordering (T.R.O.S. 2009/54, p. 178).

De gemachtigde ambtenaar maakte bij schrijven d.d. 18 februari 2008 aan de Procureur des Konings zijn herstelvordering over, namelijk het herstel van de plaats in de vorige staat. Er wordt ook een dwangsom van 125,00 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn gevorderd.

Op 21 januari 2008 brengt de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een eensluidend advies uit over de vordering tot herstel. De Hoge Raad voor het Herstelbeleid gaat akkoord met de herstelvordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur.

De herstelvordering heeft betrekking op het zonder in het bezit zijn van de voorafgaande en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een houten, vrijstaande constructie tussen de woning en de openbare weg.

Uit het besluit van de bestendige deputatie blijkt niet dat het aangepaste plan een andere oppervlakte, een andere hoogte of een ander volume voorziet dan de bestaande constructie of het plan dat eerst werd ingediend.

Gelet op de regularisatie van deze constructie als een schapenstal door de bestendige deputatie valt de herstelvordering zonder voorwerp.

De herstelvordering is gebaseerd op de inbreuk van het oprichten van een houten, vrijstaande constructie. Thans is deze constructie geregulariseerd. Of deze constructie niet wordt gebruikt in overeenstemming met de vergunning is niet voorzien in de

tenlastelegging sub 1 noch maakt dit onderdeel uit van de beschrijving van de wederrechtelijk uitgevoerde werken in de herstellvordering.

Gezien de artikelen :

40, 100 van het Strafwetboek;

1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 2-3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1°

146 lid 3&4 ingevoerd ingevolge artikel 7 decreet 4 juni 2003 - B.S. 22.08.2003)

strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 1.1.1., 1.1.2., 4.2.7., 6.1.1., 6.1.41 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

28 en 29 Wet van 1 augustus 1985;

1 Wet van 5 maart 1952, zoals gewijzigd en aangevuld tot op heden;

2 en volgende van de Wet van 15 juni 1935,

162, 182, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering door de heer Voorzitter aangeduid;

Om deze redenen, DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

Stelt vast dat ingevolge de artikelen 1.1.2, 10°, 6.1.1. 3° en 4° lid en 6.1.2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de tenlastelegging sub 2 in hoofde van eerste en tweede gedaagde niet langer kan worden bestraft.

Spreekt en VRIJ voor de tenlastelegging sub 2 en ontslaat hen dienaangaande van iedere verdere rechtsvervolgning.

Verklaart de tenlastelegging sub 1 bewezen in hoofde van en

- Veroordeelt eerste beklaagde uit hoofde van de tenlastelegging sub 1 tot een geldboete van vijfhonderd (500) euro

Zegt dat de geldboete van 500 euro wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 2.750 euro (500 x 5,5) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van dertig dagen.

E

- Veroordeelt tweede beklaagde uit hoofde van de tenlastelegging sub 1 tot een geldboete van vijfhonderd (500) euro

Zegt dat de geldboete van 500 euro wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 2.750 euro (500 x 5,5) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van dertig dagen.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde elk tot verplichte betaling van een bedrag van 25 euro, verhoogd met de opdecimen, hetzij 25 x 5,5 = honderd zevenendertig euro vijftig cent (137,50 EUR) als bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde elk tot betaling van een vergoeding van vijfentwintig euro (25,00 EUR) bij toepassing van het K.B. van 28 december 1950.

Veroordeelt eerste en tweede beklaagde solidair tot de kosten van de openbare vordering ten totale bedrage van negentig euro en drieënnegentig cent.

Wat betreft de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp valt voor wat de volledige afbraak van de wederrechtelijk opgerichte houten constructie, inclusief alle funderingen en nutsleidingen betreft, alsook voor wat het verwijderen van alle gesloopte materiaal van het terrein naar een daartoe erkende en geschikte stortplaats betreft, alsook voor wat het herstel van het maaiveld in zijn oorspronkelijke staat betreft.

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven zal worden op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet

Houdt de burgerlijke belangen, voor wat betreft de eis van gebeurlijke andere schadelijders, ambtshalve aan.

Uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurne op bovengenoemde
datum in aanwezigheid van :

, Alleenzetelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
, substituut-Procureur des Konings en
griffier.